

La casa Valls, l'arquitectura urbana d'Ignasi Oms i Ponsa

PATRIMONI. Aquest edifici unifamiliar pot passar desapercbut, situat en un racó de la plaça de l'Hospital, però és una obra remarkable en aquest sector de la ciutat.

És una obra d'Ignasi Oms i Ponsa de 1910, una mica atípica perquè està resolta en un llenguatge neoclàssic. L'edifici contrasta amb els de la resta de la plaça, que són anteriors i més senzills, i al davant hi té l'hospital de sant Andreu, un edifici d'alt valor patrimonial.

La finca està integrada per tres edificis i una àmplia zona de jardí privat a l'est. És de dues plantes de soterrani, planta baixa i tres pisos. Té una planta irregular, sensiblement quadrada i adaptada a la forma de la plaça i del carrer. Les façanes exteriors presenten una simetria en les obertures típica del neoclassicisme. A la façana de la plaça, la principal, hi ha la porta d'accés a la dreta i una altra de més ampla, probablement modificada. A les tres plantes hi ha balcó a l'esquerra i finestra a la dreta. A la façana del carrer del Remei hi ha tres finestres a la planta baixa i la jerarquia queda marcada per un balcó al centre i finestres a ambdós costats en els pisos. Les finestres de la dreta de totes les plantes són cegues i serveixen per atorgar equilibri a la simetria de la façana. Les baranes dels balcons són de ferro amb ornaments de fosa, típics de l'època. Totes les obertures tenen els emmarcaments remarcats i són rectangulars, a excepció de la porta d'accés, amb arc de mig punt. El mur està arrebossat i pintat de dues tonalitats, una de clara al fons i una de més fosca en els emmarcaments, la cadena de la cantonada, la cornisa i les línies d'imposta i els balcons. Aquestes línies i les obertures marquen el ritme de la composició de la façana. Les façanes interiors, la del sud i la de l'oest, tenen una planta més que aprofita el desnivell del terreny i estan conformades amb grans obertures amb arcs de mig punt i rebaixats a la PB. La coberta és inclinada a tres vessants.

El catàleg de Manresa protegeix la volumetria, l'estructura tipològica i la façana amb els seus elements: composició, dimensió i emmarcaments de les obertures. La catalogació s'estableix perquè és una casa amb personalitat que millora la qualitat estètica de les del seu entorn.

PER SABER-NE MÉS:

LACUESTA, Raquel, *Ignasi Oms i Ponsa, arquitecte: la consolidació del modernisme terra endins*, Delegació del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya a Manresa i Angle Editorial. Manresa, 2009.

Foto: FRANCESC RUBI